

[Fisker.]

for Skatteyderne endnu større. For det drejer sig jo ikke alene om de Skatteydere, som har fast Ejendom eller har forholdsvist stor Indkomst, nej, Ministeren gaar helt til Bunds med sine kommunale Skattepaalæg.

Saa sagde den højtærede Minister til Slut, at jeg dog til sidst havde gjort opmærksom paa, at naar man kunde faa tilstrækkelige Ændringer i dette Forslag, kunde man fra vor Side maaske gaa med dertil. Nej, jeg sagde, at vi vilde modarbejde dette Forslag paa enhver Maade, vi vilde nødig se det gennemført som Lov, medmindre det fik vigtige principielle og saglige Ændringer. Nu vil jeg selvfølgelig ikke benægte, at vi kan faa et saadant Tilbud fra Ministeren — skønt jeg ingenlunde tror paa det —, at man fra vor Side kan være med til at overveje Amtsbeskatningen i dens Helhed. Det skulde glæde mig, om Ministeren maatte mene, at der var Grund til at imødekomme os saa stærkt, at han vil gaa ind i en saglig Forhandling med os om hele Amtsbeskatningen som saadan.

Der var en enkelt Bemærkning til af den højtærede Minister, som jeg maa gøre Ophold ved. Han omtalte Ændringerne i Reglerne for Fordelingen af Sognekommunernes Paaligning og hævdede, at det ingenlunde var et Indgreb i det kommunale Selvstyre, ingenlunde. Jo, det er det, højtærede Minister, for der findes i Lovforslaget en Bestemmelse, som lyder paa, at ganske vist kan der foretages Ændringer i Fordelingsreglerne indenfor Kommunerne, men kun til en af Siderne. De Kommunalbestyrelser, som maatte ønske paa Grund af den forøgede Skattebyrde at lægge en større Del af de kommunale Byrder over paa Ejendommene, f. Eks. for at ramme en stor Gaard i Kommunen, som man ikke faar en eneste Øres personlig Skat fra, er afskaaret fra at gaa den Vej, og derfor, siger jeg saa, har Ministeren her grebet ind i den kommunale Selvbestemmelsesret paa den Maade, at han har givet Sogneraadene Lov til at gaa til den ene Side, men ikke til den anden.

Jeg skal dernæst gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Fibiger. Det glædede mig for saa vidt, at det ærede Medlem samt den anden konservative Ordfører var enige om, at man maatte være meget varsom med at bytte om paa Ejendomsskatter, som allerede havde bundfældet sig og influerede paa Købesummen. Selvfølgelig er de Herrer og jeg her fuldkommen enige, man skal være meget varsom hermed,

fordi man kommer til at give Ejendomsbesidderne en Forøring paa andres Bekostning. Jeg understreger denne Udtalelse, fordi det forekommer mig værd at notere, at der her maa være et afgjort Modsetningsforhold mellem de Konservatives Ordførere og den højtærede Minister og hans Partis Ordfører.

Men naar det ærede Medlem Hr. Fibiger mente, naar man nu fra socialdemokratisk og radikal Side kom med dette Krav, at bare man lagde dygtig Skat paa Jorden, vilde Jorden blive billigere, saa vil jeg hellere sige det paa en anden Maade, at jo større Afgiften paa Jorden bliver, des lettere bliver Adgangen for den, der vil arbejde med Jorden, og det er det, som er det afgørende. Det afgørende er i og for sig ikke Jordens Billighed i den Forstand, men det maa være det at lette Arbejdet for den, der vil arbejde med Jorden, og det ærede Medlem vil vel ikke bestride, at de Afgifter, som hviler paa Jorden, ogsaa vil bestemme, om der skal være lettere eller besværligere Adgang til denne Jord.

Det ærede Medlem mente, at der paa Grund af de vanskelige Tider, vi har nu, kunde være Grund til midt i Perioden at foretage en skønsmæssig Nedsættelse af Ejendomsskyldværdien særlig for visse Grupper, som han mente for Tiden laa højere ansat, end de faktisk vurderes til i Handel og Vandel. Maa jeg spørge det ærede Medlem, hvorledes det gik med Ejendomsskyldansættelsen under Prisstigningen, den Gang vi havde den opadgaaende Bevægelse? Fulgte den da ogsaa Prisstigningen opefter? Blev der foretaget Omregning midt i Perioderne for at faa denne Stigning dækket og faa den opført paa Ejendomsskyldansættelsen? Hvis det ikke er Tilfældet, forekommer det mig, at man savner sagligt Grundlag, i alt Fald i Øjeblikket, for at gaa til den modsatte Side.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen kom med nogle Bemærkninger, som jeg ogsaa maa opholde mig ved, skønt jeg maa sige, at min Besvarelse af Ministerens Udtalelser ogsaa i det væsentlige dækker mit Svar paa det ærede Medlems. Det ærede Medlem brugte Udtrykket misvisende: jeg havde givet nogen misvisende Eksempler for at vise Skattelettelsen. Det ærede Medlem vil dog ikke bestride, naar han ikke kender mine Tal og deres Grundlag, at de kan være rigtige for Amtsskatternes Vedkommende, og jeg gentager, vi taler jo her om Lettelser i Amtsbeskatningen. Jeg er selvfølgelig klar over, at det senere efterfølges af kommunale Byrder, og jeg har